

ԴԱՎԹԻ ՎՐԱՆԻՑ ՄԻՆՉԱ ՆՈՐ ՌԻԽՏ. ԴՌՆԱՊԱՅԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԲԱՆԱԼԻ ՀԱՄԱՐ. Ա ՄՆԱՑՈՐԴԱՑ 23.1-5

1 Դավիթը ծերացել ու հազեցել էր իր ապրած օրերից, երբ իր որդի Սողոմոնին թագավոր կարգեց Իսրայելի վրա: **2** Նա հավաքեց Իսրայելի բոլոր իշխանավորներին, քահանաներին և ղևտացիներին:

4 Դավիթն ասաց. Սրանցից ...**5** չորս հազարը՝ դռնապաններ, և չորս հազարն էլ այն բանի համար, որ օրհնեն Տիրոջն այն գործիքներով, որ ես պատրաստել եմ տվել օրհներգելու համար:

Դավիթը հասկանում էր մի բան՝ Տիրոջ Տունը կարիք ունի դռնապանների: Մարդիկ, ովքեր կանգնած են դռան մոտ՝ պաշտպանելու Աստծո փառքի մուտքը և պահելու սրբությունը:

Ա Մնաց. 9.22–26-ում դռնապանների կարևորության երկու հիմնարար ճշմարտություն

Նրանք ու նրանց որդիները Տիրոջ տան, այսինքն՝ խորանի տան դռների **պահպանությունն էին անում**: Դռնապանները իրենց **վստահված** պաշտոնի վրա էին լինում միշտ և Աստծու տան սենյակների ու գանձերի վրա էին նշանակված:

Սաղ. 84.10 - Որովհետեւ լավ է մէկ օր քո սրահներում քան հազարավոր օրեր ուրիշ տեղ. ավելի ուզում եմ **դուռը պահպանել իմ Աստուծո տան** քան բնակվել ամբարշտության տներում:

ԻՆՉՈ՞Ւ ԷՐ ԴՌՆԱՊԱՅԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆ ԱՅԴՔԱՆ ԿԱՐԱՈՐ ԴԱՎԹԻ ՀԱՄԱՐ

- Պատասխանը թաքնված է Ուզիայի դեպքի մեջ (Բ Թագ. 6.6):
 1. Ուզիան փորձեց մտնել այն տարածք, որը իրեն չէր պատկանում:
 2. Սրբությունը պահանջում է կարգ, հսկում և պատասխանատվություն:

- Այստեղից Դավիթը հասկացավ.

Եթե դուք պաշտպանված չէ, ներսում եղած փառքն էլ վտանգված է:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՆՈՒՅՆՊԵՍ ՈՒՆԻ ԻՐ ԴՈՆԱՊԱՅՆԵՐԸ:

Նոր Կտակարանում «դռնապահ» հասկացությունը մարմնավորվում է երեք ուղղությամբ

1. Չիսուսը՝ դուռը և դռնապահը

Չով.10.7 – Չիսուսը դարձյալ ասաց նրանց. Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. **ես եմ ոչխարների դուռը:**

Չիսուսը ոչ միայն **դուռն է**, այլ նաև **դռնապահը:**

Նա հսկում է **ներսից դուրս...**

Սաղ. 23.1-6 - **1** Տէրն է իմ հովիւր. եւ կարօտութիւն չեմ ունենալ:

2 Նա կանաչ տեղերում հանգստացնում է ինձ, եւ հանդարտ ջրերի մօտ՝ տանում է ինձ.

3 Իմ անձին հանգիստ է տալիս. ինձ առաջնորդում է արդարութեան շաւիղներումը իր անունի համար:

4 Թէ եւ գնամ մահի շուքի ձորումը՝ չար բանից չեմ վախենալ. որովհետեւ դու ինձ հետ ես. քո գաւազանն ու քո ցուպը՝ նորանք մխիթարում են ինձ:

5 Դու իմ առաջին սեղան ես պատրաստում իմ թշնամիների դիմաց. դու իմ գլուխն օծում ես իւղով. իմ բաժակը խիստ լիքն է:

6 Չէնց բարիք եւ ողորմութիւն կգան իմ ետեւիցն իմ կեանքի բոլոր օրերումը. եւ Տիրոջ տանը կբնակուիմ շատ երկար ժամանակ:

2. Յուրաքանչյուր հավատացյալ որպես իր սրտի դռնապահ

Չիսուսն ասում է. «Ահա կանգնած եմ դռան առաջ և բախում եմ...» (Չայտ. 3.20):

Չիսուար բախում է, բայց դուռը բացելը **մեր պատասխանատվությունն է:**

Մարկոս 13.34 – Տիրոջը հուսալի դռնապահ է պետք, ով կմնա արթուն:

Ինչպես այն մարդը, որ հեռու աշխարհ գնալիս իր տունը կթողնի, իր ծառաներին իշխանություն կտա, յուրաքանչյուրի համար իր գործը կսահմանի, իսկ **դռնապանին** կհրամայի, որ արթուն մնա:

Դռնապահը որոշում է՝

ինչ մտքեր են ներս մտնում,

ինչ խոսքեր են ներթափանցում,

ինչ ազդեցություններ ենք թույլ տալիս ներս,

և ինչ մթնոլորտ է ձևավորվում հոգում:

«Մերժում ենք ամեն մի խորհուրդ... և գերի ենք դարձնում ամեն մի միտք Քրիստոսին» 2 Կոր. 10.5

Սաղ. 141.3 - Տէր, պահապան դիր իմ բերանին, իմ շրթունքների դուռը պահպանիր:

Չիչեք Եզեկիայի թագավորի օրինակը՝

Եթե մենք պաշտպանության տակ չենք պահում մեր սրտի դուռը, ապա աշխարհը ներս՝ կթափանցի հենց այնպես, ինչպես Եզեկիան թույլ տվեց Բաբելոնի թագավոր Նաբուգոդոնոսորին (սկզբում նրա դեսպաններին) մտնել և տեսնել Իսրայելի ողջ գանձարանը (Բ Թագավորներ 20.12-13):

3. Չոգևոր առաջնորդները՝ որպես դռնապահներ

Չովիվները, ավագները և առաջնորդները կոչված են հսկելու եկեղեցու դռները՝

Պողոսն ասում է.

Ձգույշ եղեք ինքներդ ձեզ համար և ամբողջ հոտի, որի վրա Սուրբ Հոգին վերակացուներ կարգեց ձեզ, որպեսզի հովվեք Աստծու եկեղեցին, որ նա ձեռք բերեց իր արյունով (Գործք Առաքելոց 20.28)

«Նրանք հսկում են ձեր հոգիները» Եբր. 13.17

Հսկելը հենց դժնապահի ծառայությունն է: